

Korte mededeelingen

***Ninox scutulata*.**

In een artikel over enkele ondersoorten van *Ninox scutulata* in *Limosa* 19 (1946) p. 44, geeft de schrijver A. Hoogerwerf een overzicht over de maten van de drie ondersoorten: *N. s. scutulata*, *N. s. malaccensis* en *N. s. javanensis*. Ondergeteekende is in het bezit van twee huiden van deze uil. De eene vogel is op 22 Januari 1920 geschoten door Ir J. G. Fol te Klein Soengei Karang (Galang) in Serdang op Sumatra's Oostkust. De vleugellengte hiervan bedraagt (platgedrukt) 178 mm, de staart 110 mm. De vogel is van het ♂ geslacht. Deze cijfers komen geheel met die van *N. s. javanensis* van Hoogerwerf overeen.

De andere vogel, van onbekend geslacht, werd op 1 November 1919 door ondergeteekende zelf geschoten op het zeer kleine beboschte, onbewoonde eilandje Poeloe Berhala, gelegen in de straat van Malakka op ca. 40 km uit de kust van Sumatra, ter hoogte van het stadje Tobing Tinggi op Sumatra's Oostkust. Dergelijke eilandjes worden veel aangedaan door trekvogels, die den oversteek van Malakka naar Sumatra maken. Men verwacht er geen uilen als standvogel te vinden, al zou het voorkomen daarvan niet geheel onmogelijk zijn. Schrijver had dan ook bij het verzamelen dadelijk den indruk met een trekker te doen te hebben. De maten zijn als volgt: vleugellengte 214 mm, staart 127 mm. Dit zijn wederom zuiver de door Hoogerwerf opgegeven maten van den trekker *N. s. scutulata*. Op het oog spreekt het verschil nog sterker dan de cijfers dat tot uitdrukking brengen; de laatste vogel is opvallend grooter dan de eerste. De bevedering van de onderzijde is ook anders van teekening. Op de veertjes van *javanensis* meerendeels zuivere dwarsbandjes van bruin en wit. Op die van den trekker veelal twee ronde bruine vlekken in de lengterichting op een witte omgeving, zoodat het wit aan de zijkanen van het veertje dikwijls om het bruin heen loopt, terwijl anderzijds op vele veertjes de twee bruine vlekken door een bruine lengtestreep langs één zijde van den schacht zijn verbonden.

Daar deze onderling verbonden bruine vlekken van de verschillende veertjes dikwijls in elkaars verlengde vallen en de witte randlijnen dat ook doen, ontstaat op de onderzijde een duidelijke bruine en witte lengtestreep, die bij *javanensis* ontbreekt.

Een aschgrauwe tint op de bovenzijde, die de Siberische vorm uit de coll. van Marle—Coomans de Ruyter bezit (*Limosa*, 13, p. 122), is niet aanwezig. Bussum, 2 Januari 1947. F. C. van Heurn.

In het maanlicht jagende boomvalken (*Falco subbuteo*).

Op 10 Juli 1946 nam ik in het maanlicht, drie kwartier na zonsondergang, in het Bilkbergerbos onder Bussum, 2 insectenjagende boomvalken waar; ik keek ze eerst voor geitenmelkers aan. H. J. Slijper.

Rui van de torenvalk (*Falco tinnunculus*).

Op 8 Mei 1938 vonden we op een excursie in de duinen bij Vogelenzang onder het nest van een torenvalk een staartpen van een adult ♂, die alle kenmerken van een echte ruiveer vertoont. In *The Handbook of British Birds*, vol. III, staat vermeld over de rui van vleugels en staart: „commencing often in June and usually complete by December”. Het schijnt dus dat de rui van de staart al ongeveer een maand eerder in kan zetten dan in het Handbook staat aangegeven.

H. J. Slijper.

Oorlogsveld-ornithologie.

Onder een triplex-broekstuk van een in de heide van de „Hoge Veluwe” neergestorte glider had een tapuit (*Oenanthe oenanthe*) zijn nest gebouwd. Het be-